

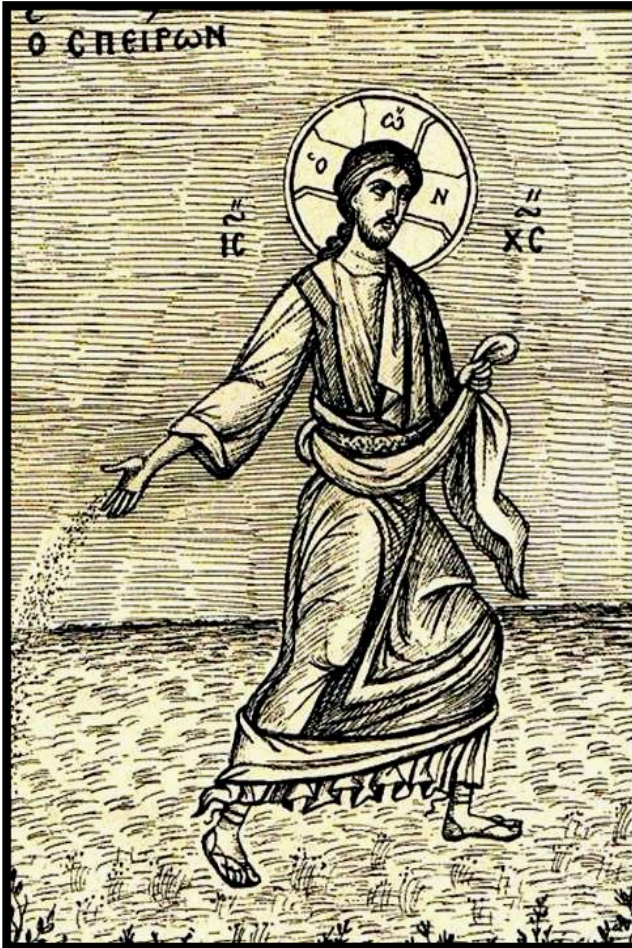
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 17^η Ὀκτωβρίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 127

24^η Ὀκτωβρίου 2010 «Ἡμέρα ἑγκαινίων Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας».

Τό πρόγραμμα τῶν Ἐγκαινίων στήν ἠλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapostoloi.gr

Η ερμηνεία της παραβολής του Σπορέως

του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Μου φαίνεται ότι εκαταλάβατε αυτήν την παραβολήν. Αλλά δια να εννοήσητε καλύτερα, λέγομεν και τα ακόλουθα και προσέχετε να ακούσητε τούς λόγους του ιερού Ευαγγελίου.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και Θεός έχει πολλά και διάφορα ονόματα. Λέγεται Θεός, Υιός Θεού, Υιός ανθρώπου, σοφία, ζωή, ανάστασις και γεωργός.

Ο Κύριος λοιπόν εβγήκεν από τον οίκόν Του, δηλαδή από τούς πατρικούς κόλπους, δια της ενσάρκου οικονομίας· κατεδέχθη ο Υιός και Λόγος του Θεού και εσαρκώθη εις την κοιλίαν της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος· όλος μέσα εις την κοιλίαν της Θεοτόκου και όλος πανταχού παρών. Και καθώς ένας άνθρωπος ημπορεί να είνε ο νους του όλος εις την πόλιν και όλος εις τον οίκόν του, και πάλιν όλος ο νους του να είνε μέσα εις το κεφάλι του, ο άνθρωπος οπού είνε πλάσμα του Θεού έχει αυτό το χάρισμα, και ο Θεός δεν δύναται να είνε όλος εις τούς ουρανούς, και όλος εις κάθε μέρος;

Ούτως εβγήκεν, αδελφοί μου, ο Κύριος από τον οίκόν του και επήρε σπόρον να σπείρη τα χωράφια του, τας καρδίας των ανθρώπων. Ποίος είνε ο σπόρος; Το άγιον Ευαγγέλιον, το να πιστεώμεν και να βαπτιζώμεθα εις το όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και να έχωμεν την αγάπην εις τον Θεόν και εις τούς αδελφούς μας.

Ποία είνε η οδός; Είνε ο υπερήφανος άνθρωπος, οπού είνε σκληρά και καταπατημένη η καρδιά του από τας βιωτικές μερίμνας· ακούει τον λόγον, αλλά δεν εμβαίνει εις την καρδίαν του, και έρχονται οι δαίμονες και παίρνουν τον λόγον του Θεού, και μένει άκαρπος ήγουν χωρίς ψυχικήν ωφέλειαν.

Πέτρα είνε η καρδιά εκείνου οπού ακούει τον λόγον του Θεού και τον δέχεται μετά χαράς, μα έχει ολίγην ευλάβειαν εις τον Χριστόν, και άμα του έλθη ο πειρασμός, τον αρνείται και πηγαίνει με τον διάβολον.

Άκανθαι είνε εκείνος οπού ακούει τον λόγον του Θεού, και ύστερον έρχονται τα πονηρά πάθη και τον πνίγουν, και μένει και αυτός άκαρπος.

Η καλή γη είνε ο τέλειος άνθρωπος, όστις έφερεν εκατόν, ο μεσαίος εξήκοντα και ο κατώτερος τριάκοντα.

"Ο ΣΠΟΡΟΣ ΕΣΤΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"(Λουκ. 8, 11)

Του Μητροπολίτου Κερκύρας Νεκταρίου

Όλη η ερμηνεία της παραβολής του σπορέως, που σοφά η Εκκλησία μας όρισε να διαβάζεται την περίοδο που πολλοί άνθρωποι ασχολούνται με την σπορά της γης, στηρίζεται σε αυτή την λεπτομέρεια: ο σπόρος είναι αγαθός, είναι ο λόγος του Θεού. Έτσι λοιπόν, με δεδομένο τον αγαθό σπόρο που σκορπίζει ο Κύριος στις ψυχές των ανθρώπων, το μέγεθος της βλαστήσεως, η ποιότητα και η ποσότητα του καρπού εξαρτώνται αποκλειστικά από την ποιότητα του εδάφους που ο καθένας μας διαθέτει μέσα στην καρδιά του.

Σε μια παρόμοια παραβολή (Μαθθ. 13, 24-30), γίνεται αντιδιαστολή του καλού σπόρου που έσπειρε ο γεωργός και του κακού σπόρου που σκορπά ο εχθρός προκειμένου να φυτρώσουν ζιζάνια. Αν λοιπόν ο αγαθός σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, τότε ο κακός σπόρος είναι και αυτός λόγος, που δεν προέρχεται όμως από τον αίτιο των αγαθών αλλά από άλλη, σκοτεινή και ύποπτη πηγή.

Ο άνθρωπος αποτελεί μαζί με τους αγγέλους την έλλογη κτίση, το μέρος δηλαδή της δημιουργίας που ο Θεός το προίκισε με τον λόγο, την λογική δηλαδή και το αυτεξούσιο. Ως έλλογο λοιπόν όν επικοινωνεί, συλλογίζεται, αποφασίζει, επιλέγει, πέφτει, εγείρεται, σώζεται, θεώνεται διά του λόγου του Θεού, των αγγέλων, των ανθρώπων και των δαιμόνων που προσλαμβάνεται και επεξεργάζεται από την λογική και τελικά πραγματώνεται από την αυτεξούσια ελεύθερη βούλησή του.

Για τον λόγο των δαιμόνων δεν χρειάζεται νομίζω να αναλύσουμε ότι στοχεύει και οδηγεί σε πνευματικό όλεθρο και μαρασμό κάθε ικμάδας πνευματικής. Ο λόγος πάλι των αγγέλων απευθύνεται κυρίως προς τον Θεό και είναι καθαρά δοξολογικός, ευχαριστιακός και λατρευτικός. Όταν έχει αποδέκτη τον άνθρωπο, τότε δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά μεταφορά του λόγου του Θεού στον συγκεκριμένο άνθρωπο.

Ο λόγος των ανθρώπων ποικίλει, ανάλογα με τις προθέσεις και τους σκοπούς που αυτός εξυπηρετεί, ιδιαίτερα στην εποχή μας. Έτσι υπάρχει ο πολιτικός λόγος, που (θα έπρεπε να) αποσκοπεί στην εύρυθμη συγκρότηση των ανθρώπων σε κοινωνία και την ομαλή συνύπαρξη μεταξύ τους αλλά και με τους άλλους λαούς, και εκπίπτει φτάνοντας να αποτελεί το στήριγμα της εξουσίας και το μέσο για την παραπλάνηση του κοινωνικού συνόλου.

Άλλο είδος ανθρωπίνου λόγου είναι ο δημοσιογραφικός λόγος, που ξεκίνησε από την ανάγκη της ενημέρωσης και γρήγορα εισήλθε στην δίνη της στρατευμένης άποψης και της παραπληροφόρησης που επιβάλλει η κερδοσκοπία και ο καταναλωτισμός. Ο τηλεοπτικός λόγος, με την αμεσότητα της εικόνας που τον διακρίνει και την τεράστια ευρύτητα των αποδεκτών του, είναι σήμερα αυτός που επιδρά περισσότερο από κάθε άλλο στον άνθρωπο. Απαιτεί όμως μεγάλη διάκριση, ώστε να ξεχωρίσουμε τα ελάχιστα εποικοδομητικά μηνύματα από την πληθώρα των βλαπτικών, που προβάλλουν την αμαρτία, τα ξενόφερτα ήθη, το καταναλωτικό πνεύμα, την πλαστή ευημερία, τον εγωκεντρισμό και την ανθρωπινή αναλγησία.

Υπάρχει και ο εκπαιδευτικός λόγος, των δασκάλων και των καθηγητών, που προσπαθεί να εμφυτεύσει στους νέους κυρίως την γνώση, την παιδεία, το ήθος. Εδώ είναι καταλυτική η επίδραση που έχει το παράδειγμα, στο πρόσωπο του κάθε λειτουργού της Παιδείας.

Ένας άλλος λόγος είναι αυτός που απευθύνει η Εκκλησία που, όταν δεν νοθεύεται από τους ανθρώπους που την υπηρετούν, αποτελεί έκφραση του λόγου του Θεού, είναι η έμπρακτη εφαρμογή του λόγου του Θεού στην ανθρωπότητα και στόχο έχει να πολιτογραφήσει τους ανθρώπους στην Βασιλεία των Ουρανών!

Λόγο έχει ο κάθε απλός άνθρωπος, ο επιστήμονας, ο γιατρός, ο αρχαιολόγος, ο δικηγόρος, ο τεχνίτης, ο βιοπαλαιστής, ο φοιτητής, ο μαθητής, ο στρατιώτης, ο εργαζόμενος, ο άνεργος, ο φτωχός, ο ευκατάστατος, ο "λογικός", ο "τρελός". Μέσα στον μεγάλο θόρυβο που προκαλείται από την διακίνηση και μόνο όλων αυτών των λόγων, των ιδεών, των επιχειρημάτων, των κοσμοθεωρήσεων, των αμφισβητήσεων, των προτροπών και των παρορμήσεων, είναι ανάγκη κάποια στιγμή να ησυχάσουμε. Είναι ανάγκη ν' απομονώσουμε όλους αυτούς τους θορύβους και να δούμε με νηφαλιότητα ποιοι τελικά από αυτούς είναι πνευματικά ωφέλιμοι και εποικοδομητικοί. Είναι ανάγκη να ησυχάσουμε για να νοιώσουμε τον μοναδικό μη θορυβώδη λόγο: τον λόγο του Θεού!

Μόνο ο λόγος του Θεού είναι ο αγαθός σπόρος που φύτεται στην αγαθή γη και φέρει καρπό εκατονταπλάσιο. Όλοι οι λόγοι των ανθρώπων, ακόμα κι αν δεν περιέχουν δόλο και απάτη, δεν έχουν την δύναμη να μας ωφελήσουν πνευματικά. Πιθανόν κάποιοι να μη περιέχουν δηλητήριο που θανατώνει, δεν έχουν όμως μέσα τους εκείνη την μυστική δύναμη που ζωογονεί. Κάθε λόγος που εισέρχεται στην καρδιά ως σπόρος, διεκδικεί να ριζώσει και να φέρει τον δικό του καρπό. Ο καρπός είναι τελικά αυτός που θα αποδείξει και την ποιότητα του σπόρου, όπως ο ίδιος ο Κύριος σε άλλη ευκαιρία τόνισε (Ματθ. 7, 15-20). Αναμφίβολα όμως κάθε λόγος που δεν προέρχεται από τον Θεό ή δεν είναι εμποτισμένος από το πνεύμα του Ευαγγελίου, όσο καλός κι αν είναι, υστερεί από τον αγαθό σπόρο που είναι ο λόγος του Θεού και ασφαλώς θα φέρει λιγότερο καρπό -αν δεν σπείρει ζιζάνια και αγριάδες-.

Νομίζω πως δεν έχουμε την πολυτέλεια να πειραματιζόμαστε ποιος σπόρος είναι αγαθός και ποιος όχι. Αλλά ακόμα κι αν μπορούσαμε ακίνδυνα να το κάνουμε αυτό, θα φανερώναμε τους εαυτούς μας άφρονες, αφού θα ταλαιπωρούσαμε τον πνευματικό μας κόσμο σε ατελέσφορες, άσκοπες διαδικασίες. Οι λόγοι των ανθρώπων τις περισσότερες φορές δεν συνάδουν με τον λόγο του Θεού, μάλλον υπηρετούν προσωπικές σκοπιμότητες και σίγουρα δεν έχουν ως σημείο αναφοράς τους την εσωτερική εν Χριστώ τελείωση. Δεν μπορούμε να διορθώσουμε τους ανθρώπους, ώστε να προσφέρουν λόγο αγαθό, όπως δεν μπορούμε να αναγκάσουμε την φύση να μη βλαστάνει τριβόλια κι αγκάθια. Μπορούμε όμως να επιλέξουμε ποιο λόγο θα αφήσουμε να καρποφορήσει μέσα μας, όπως μπορούμε να επιλέξουμε τον σπόρο που θα σπείρουμε στο χωράφι μας: τον τέλειο, αυτόν που θα φέρει πολύ και σίγουρο καρπό, τον αγαθό σίτο, τον λόγο του Θεού!